

ეროვნული თავისუფლების ზეგმობით — პიროვნული თავისუფლებისათვის!
პიროვნული თავისუფლების ზეგმობით — ეროვნული თავისუფლებისათვის!

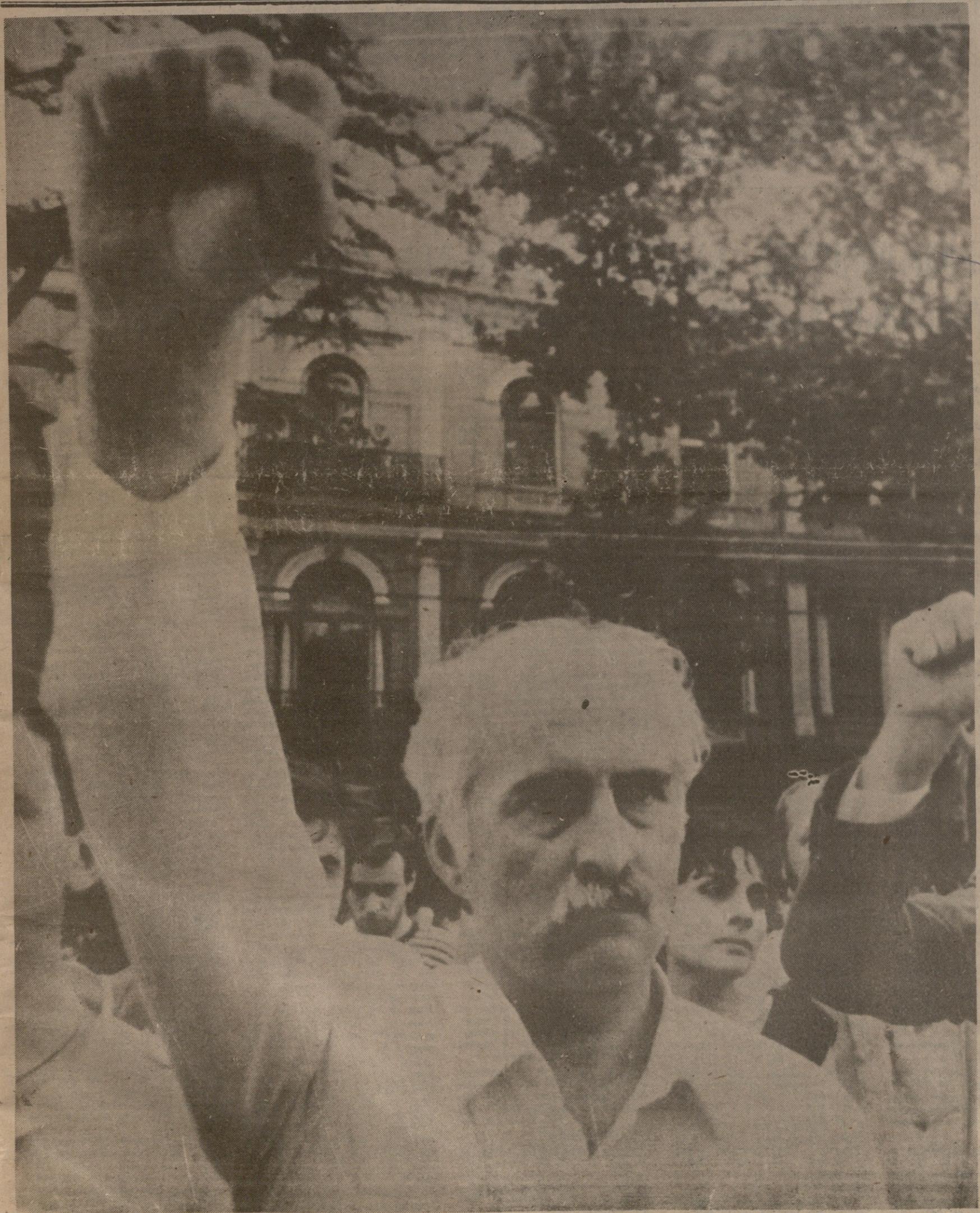

საქართველო

საქართველოს სახალხო ფრონტის
საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№ 17 (22)

14 X 1990

...ნელი გასულა უპირაბოდ!

ჩვენო თანამეგობარო!

საპარტიველოს ყველა მაცხოვრებელს, ვინაც საპარტიველოს
ერთგულუბანა ბინდათ!

დღეს ჩვენი ქვეყანა სამკვდრო-სახიცოცხლო განსაცდელშია. ჩვენს მეზობლად უკვე სისხლისმღვრელი შეტაკებები დაიწყო. ჩვენს სამხრეთით, ახლო აღმოსავლეთში (დიდშაბაბიანი სამხედრო კონფლიქტი მწიფდება. ცხოვრება დღითიდღე ძვირდება. საკუთრი პროლეტარია და პირველი საჭიროების სხვა საქონელი უფრო და უფრო დეფიციტური ხდება. რუსეთის იმპერიაში — საბჭოთა კავშირში — დაიწყო ეკონომიკური კრიზისი და პოლიტიკური ქაოსი. ეს იმპერია უკვე დაშლას იწყებს — მოკავშირე რესპუბლიკები თანდათან იფარითებენ თავის უფლებებს და ემზადებიან სსრკ-ს შემადგენლობადან გასვლისათვის.

არსებულ ხელისუფლებას აღარ ძალუძს მდგომარეობის გამოსწორება. რუსეთის იმპერია არც უფროა და არც ოდესმე იქნება საქართველოს მეგობარი და მისი მოკავშირე მრავალრიცხოვანი მტრების წინააღმდეგ. ჩვენი ქვეყნიდან მას მხოლოდ მუქი ნედლეულის გატანა და საზარბაზნე ხორცის გაყვანა სჭირდება.

საპარტიველომ დღეს თვითონ უნდა დაიცვას თავი, თვითონ უნდა იფაროს თავისთავის გამომკვამლად და პატრონობაში.

დღეს საქართველოს სჭირდება ძლიერი პარლამენტი, ოციციკლური

უზენაესი საბჭო, რომელიც მისი ერთ-ერთი ქმედითი იარაღი იქნება გადარჩენისათვის ბრძოლაში.

ეს პარლამენტი არ უნდა დაეუფლოს ხელისუფლების დღევანდელ მპყრობლებს, რომელთა ზღაპრული საქართველოში სისხლის და ცრემლის ზღვა დაიღვარა ოთხი თაობის მანძილზე; ისინი უცხო ძალის რუსეთის ერთგული მსახურნი იყვნენ ჩვენს ქვეყანაში ამ სამოცდაათი წლის განმავლობაში და დღესაც, ფაქტობრივად, უცხო პარტიის წევრები არიან. რაც უნდა კარგი იყოს ზოგი მათგანის სურვილები, დღეს მათ არ შესწევთ მდგომარეობის გამოსწორების უნარი. მათი განუყოფელი მმართველობა ჩვენს მრავალტანჯულ ქვეყანას მხოლოდ ახალ უბედურებას მოუტანს. საქართველოს უზენაესი საბჭო დღეს უნდა იყოს ბრძენი და მტკიცე. იგი ერთგული, თავდადებული და საქმეში ჩახედული ადამიანებისაგან უნდა შედგებოდეს. მხოლოდ ასეთ უზენაეს საბჭოს შეუძლია საქართველო ეკონომიკური გაჯირვებისაგან და ქაოსისაგან იხსნას.

ასეთი ადამიანები დღეს ყველაზე უფრო მტეი მყავს საქართველოს სახალხო ფრონტს! ხმა მიეცით საქართველოს სახალხო ფრონტს და მის კანდიდატებს!

მოსკოვის ხელისუფლება შეეცდება თავისი ფარული აგენტების საშუალებით ჩაშალოს არჩევნები, ნუ აპყვებით მათ მოწოდებას!

გახსოვდეთ: საქართველოს უზენაესი საბჭოს არჩევნების ბოიკოტი, რა ლოზუნგებითაც არ უნდა ტარდებოდეს იგი, დღეს საქართველოს და-ღაია!

საქართველოს სახალხო ფრონტი.

საპარტიველოს სახალხო ფრონტის საქართველოს უზენაესი საბჭოს დეკრეტების კანდიდატთა სია

- ნათაძე ნოდარ რევაზის ძე — დაბ. 27. 05. 29, ფილოლოგი, სექტორის გამგე, ფილოსოფიის ინსტიტუტი, თბილისი, გამსახურდიას ქ. კორ. 16, ბინა 57, საქ. სახალხო ფრონტის თავმჯდომარე, № 9,
- გამყრელიძე თამაზ ვალერიანის ძე — დაბ. 23. 10. 29, ფილოლოგი, დირექტორი, აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტი, თბილისი, ი. ნიკოლაძის ქ. № 6, სსფ.
- ნადირაშვილი შოთა ალექსანდრის ძე — დაბ. 26. 06. 26, ფსიქოლოგი, დირექტორი, ფსიქოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, სარაჯიშვილის მე-3 ჩიხი № 5.
- ხუციშვილი სოლომონ გიორგის ძე — დაბ. 20. 01. 08, ფილოლოგი, პროფესორი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თბილისი ი. ჭავჭავაძის პრ. № 62, ბ. 61, სსფ.
- ბერძენიშვილი მერაბ იხილორის ძე — დაბ. 10. 06. 29, მოქანდაკე, პროფესორი, სამხატვრო აკადემია, თბილისი, ანავის ქ. № 41, უპარტიო.
- სვანიძე ცილა ისაყის ასული — დაბ. 04. 10. 29, გეოლოგი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, შვიდობის გამზ. 39, I სად. ბ. 8, სსფ.
- ოჩიაური გიორგი ალექსის ძე — დაბ. 01. 10. 27, მოქანდაკე, პროფესორი, სამხატვრო აკადემია, თბილისი, ნუცუბიძის ქ. 151, უპარტიო.
- გოციბოძე რომან რაუდენის ძე — დაბ. 07. 11. 56, ეკონომისტი, დოცენტი, თსუ, თბილისი, საბურთალოს ქ. № 59 ბ, სსფ.
- ყორანაშვილი გურამ ვახტანგის ძე — დაბ. 22. 02. 40, ისტორიკოსი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. კვ. I ბ. 124, სსფ.
- მუსხელიშვილი დავით ლევანის ძე — დაბ. 10. 10. 28, ისტორიკოსი, წამუც. მეცნ. თანამშრომელი, თსუ, თბილისი, დღობის ქ. 44, უპარტიო.
- შოლიაძე თამაზ ანდროს ძე — დაბ. 19. 02. 32, ინჟინერ-მშენებელი, დირექტორი, სსჯ „საქგამეცნიერება“, თბილისი, ბახტარიონის ქ. 6, ბ. 24, საკაპის სარაიონის ქ. 6, ბ. 24, სსფ.
- ლილუაშვილი თენგივ ალექსანდრის ძე — დაბ. 10. 05. 28, იურისტი, განყოფილების გამგე, სახელმწიფო და სამართ. კვლევების ცენტრი, თბილისი, ვაჟისუბნის ქ. II, სსფ.
- კეკელიძე თენგივ ალექსანდრის ძე — დაბ. 16. 04. 40, ფილოლოგი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, დღობის ქ. № 17, სსფ.
- ბეგიაშვილი გიორგი ანდროს ძე — დაბ. 10. 03. 33, ფსიქოლოგი, სექტორის გამგე, სამეცნიერ. ინსტ. და ტექ. ინსტ. გამგე

- სკი, თბილისი, ჭავჭავაძის ქ. 17, კახის რ-ნი, სსფ.
- რამიშვილი გურამ ვალერიანის ძე — დაბ. 22. 08. 30, ფილოლოგი, რექტორი, უცხო ენათა ინსტიტუტი, თბილისი, ჭავჭავაძის ქ. 13, უპარტიო.
- ქორიძე თეიმურაზ კონსტანტინის ძე — დაბ. 24. 04. 50, ისტორიკოსი, კორესპონდენტი, გაზეთ „7 დღის“ რედაქცია, თბილისი, ოქტომბრის 48, უპარტიო.
- ურდანიანი გივი გიორგის ძე — დაბ. 29. 12. II, ისტორიკოსი, კათედრის გამგე, თსუ, თბილისი, ა. უახუბის გამზ. № 29, კორპ. 2, ბ. II, უპარტიო.
- მელაძე პადრი ბესიკულის ძე — დაბ. 15. 02. 58, აგრონომი, კ/მდივანი, სიფიზის საზოგადოება, ხულო, ტ. აბუსერიძის ქ. № 5, სსფ.
- გუგუშვილი ვლადიმერ ივანის ძე — დაბ. 17. II. 34, გეოლოგი, დირექტორის მოადგილე, გეოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ახალშენის ქ. 17 ა, ბ. 14, სსფ.
- ნერგაძე თეიმურაზ იაშას ძე — დაბ. 29. 01. 54, ფსიქოლოგი, მეცნ. მუშაკი, ფსიქოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ჭავჭავაძის 2/2 ბ. 4, სსფ.
- როგავა გაიოზ ალექსანდრის ძე — დაბ. 22. 02. 56, ექიმი, უფროსი ლაბორანტი, თერაპიის ინსტიტუტი, თბილისი, გლდანის რ-ნი, I მკერორაიონი, კორპ. 20, ბ. I სსფ.
- კოლუაშვილი პაატა პეტრეს ძე — დაბ. 05. 09. 56, ეკონომისტი, სექტორის უფროსი, საქ. კომმერს. საბჭ. მთ. სამმართველო, თბილისი, დუშაბაძის პრ. მე-3 მკერორაიონი, I კორპ. ბ. 163, სსფ.
- გავაშვილი პეტრე (გოჩა) ჯიშვერის ძე — დაბ. II. 01. 61, რადიოფიზიკოსი, ინჟინერი, საქ. სსრ მთავარი საარქივო სამმართველო, თბილისი, ართვინის ქ. II, უპარტიო.
- ჭაყელი ალექო (ხაჭვა) ალექსანდრის ძე — დაბ. 10. 05. 25, მტკიცე, თავმჯდომარე, კომპერატივი „ჩარხი“, თბილისი, შიკვიჩის ქ. I კორპ. ბ. 25, სსფ.
- ლომინაძე ნოდარ არჩილის ძე — დაბ. 29. 01. 46, ავტოგამომ. ტექნიკა, გაერთიანების უფრ. მოადგილე, თბილისის სატრანსპორტო გაერთიანება, თბილისი, კონჭაძის ქ. № 9, სსფ.
- გივინიშვილი გივი ნიკოლოზის ძე — დაბ. 15. 07. 35, გეოლოგი, განყოფილების გამგე, გეოგრაფიის ინსტიტუტი, თბილისი, წერეთლის პრ. 63, ბინა 5, უპარტიო.
- ნონიაშვილი თამაზ ალექსის ძე — დაბ. 04. 08. 44, მათემატიკოსი, დირექტორის მოადგილე, საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის ფსიქო-

- ლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ვარკეთილის 3 მ/რ, 14 კორპ. ბ. 31, უპარტიო.
- ციციქელიძე დავით დავითის ძე — დაბ. 05. 01. 55, იურიტი, მეცნ. თანამშრ. საქ. მეცნ. აკადემიის ეკონომიკისა და სამართლის ინსტიტუტი, თბილისი, დღობის 27, ბ. 43, უპარტიო.
- ქინქლაძე ჯავარი ჯემალის ძე — დაბ. 18. 04. 68, ინჟინერ-ტექნოლოგი, საპროექტო-კონსტრუქციის განყოფილება „თბილისი“, ქ. ახმეტა, გორგასლის, 31, სსფ.
- ბუზალაძე ვასილ გიორგის ძე — დაბ. 12. 02. 51, ინჟინერ-მექანიკოსი, ბრიგადირი, ქარელის ტექნოლოგიის ბიურო, ქარელი, ფიროსმანის II, სსფ.
- კუპრაშვილი პენრი ოთარის ძე — დაბ. 13. 09. 46, ისტორიკოსი, განყოფილების ხელმძღვანელი, საქართველოს სახალხო ფრონტი, თბილისი, ნუცუბიძის V მ/რ II კორპ. ბ. 91, სსფ.
- მამისთავლიშვილი ელდარ მიხეილის ძე — დაბ. 27. 07. 39, ისტორიკოსი, კათედრის გამგე, გორის პეფ. ინსტიტუტი, გორი, გორის 19, სსფ.
- ივანიძე ნუგზარ მიხეილის ძე — დაბ. II. 08. 45, ფილოსოფოსი, უფრ. მასწავლებელი, თსუ, თბილისი, წერეთლის გამზ. ბინა 34, უპარტიო.
- ფურცელაძე ნანა ნიკოლოზის ასული — დაბ. 25. 07. 30, ფილოლოგი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, ჭავჭავაძის ქ. № 13, უპარტიო.
- მანარაძე მიხეილ ქაზიმის ძე — დაბ. 13. II. 46, ფილოსოფოსი, უფრ. მეცნ. თან. ფილოსოფიის ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის მთ. ფერდ. მე-2 მ/რ კორ. 9, ბ. 52, უპარტიო.
- ბერიძე ავთანდილ ხურუსის ძე — დაბ. 11. 01. 55, ეკონომისტი, მდივანი, საქ. დამოუკიდებელი პროფკავშირის ხელმძღვანელი რაისაბჭო, ბათუმი, ლერმონტოვის ქ. 1/9, ბინა 35, სსფ.
- კოლუაშვილი ელვარდ ივანის ძე — დაბ. 09. 12. 29, ფილოსოფოსი, კათედრის გამგე, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. V კვარტ. IV კორპ. სად. 13, უპარტიო.
- ჩხაიძე იოსებ კალიტრატის ძე — დაბ. 18. 03. 37, კინორეჟისორი, გაერთიანების ხელმძღვანელი, საქ. ტელევიზიების სტუდია, თბილისი, დეგუბაძის I, ბინა 112, უპარტიო.
- ცინცაძე გიორგი ივანის ძე — დაბ. 15. 08. 26, ფილოსოფოსი, სახელმწიფო აკადემიის პრორეკტიორი, სასულიერო აკადემია, თბილისი, ბუღაჩაურის 7, ბინა 28, უპარტიო.
- ჭამაძე შოთა ვლადიმერის ძე — დაბ. 05. 04. 21, ექიმ-პე-

- დიატრი, მთავარი ექიმი, ტუმ. საავად. ხანატ. გაერთ. მთ. ექიმი, ქ. სოხუმი, აგრბას ქ. № 6, უპარტიო.
- ქინქარაული ალექსი ლოკოს ძე — დაბ. 25. 12. 25, ფილოლოგი, წამუ. მეცნ. თანამშრომელი, ენათმეცნიერების ინსტიტუტი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზ. IV კვარტ. 22 კორპ. ბინა 7, უპარტიო.
- გოციბოძე ირინე სპადოს ასული — დაბ. 08. 01. 35, ფილოლოგი, დეკანი, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. № 57, ბინა 66, უპარტიო.
- ოსელიანი თეიმურაზ კლიმენტის ძე — დაბ. 21. 10. 29, ბიოლოგი, კათედრის გამგე, თსუ, თბილისი, ბახტარიონის ქ. № 8, ბინა 28, უპარტიო.
- სხირტლაძე გურამ გიორგის ძე — დაბ. 02. 02. 41, ექიმი, მთ. ექიმი, ტუმ. საწ. დისპანსერი, თბილისი, დღობის ქ. 7, უპარტიო.
- კვარაცხელია ზაურ მიტროფანის ძე — დაბ. 15. 12. 38, აგრონომ-ეკონომისტი, კათედრის გამგე, სუბტროპიკული მეურნ. ინსტიტუტი, ქ. სოხუმი, კვარაცხელიას ქ. № 10, სსფ.
- არევაძე დავით ბიკენტის ძე — დაბ. 07. 08. 41, გეოლოგი, განყოფილების გამგე, მინერალურ ნედლ. კავკ. ინსტიტუტი, თბილისი, ფალაშვილის 48, ბინა 2, სსფ.
- შალაღობიძე გიორგი ევგენის ძე — დაბ. 01. 08. 29, ექიმი, მედ. ხან. ნაწ. ქირურგი, ფეროშენადნობა ქარხანა, შესტაფონი, ჭავჭავაძის I შესს. № 21, სსფ.
- ტულუში აბესალომ გიორგის ძე — დაბ. 21. 01. 51, ისტორიკოსი, მეცნ. თანამშრ. ზუგდიდის სამეცნიერო ცენტრის ისტ. მუზეუმი, ქ. ზუგდიდი, ჭიქიას ქ. № 18, სსფ.
- ქორიძე კახა დავითის ძე — დაბ. 14. 09. 48, არქიტექტორი, მთ. მხატვარი, კინოსახიობოთა თეატრი, თბილისი, მყაშვილის ქ. 10, უპარტიო.
- ბერიძე თეიმურაზ მურთაზ ალი-ოშას ძე — დაბ. 20. 05. 52, ფილოსოფოსი, პროფკავშირის თავმჯდომარე, სსჯ „საქალაქმშენი“, ქ. ზუგდიდი, დორგვისის, 43, სსფ.
- დუნდუა რუსუდან გიორგის ასული — დაბ. 06. 08. 45, ტექნოლოგი, უფრ. მეცნიერ თანამშრომელი, ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინსტიტუტი, თბილისი, კამბლიძის ქ. № 16, უპარტიო.
- ჩხიკვიშვილი ცოტნე შალვას ძე — დაბ. 21. 09. 27, ექიმი, კათედრის გამგე, ექიმთა და ხელოვნების თბილისის სახ. ინსტიტუტი, თბილისი, მცხეთის 8, ბინა III, უპარტიო.
- გუნია რამინ მიხეილის ძე

- დაბ. 19. 12. 47, ექიმი, ორდინატორი, სენაქის კანისა და ვენ. დავალებათა დისპანსერი, ქ. სენაკი, ცხაკაიას 43, სსფ.
- დიანაშვილი ნარგიზა უსუპის ასული — დაბ. 28. 03. 56, იურიტი, უფროსი ინსპექტორი, აჭარის ახლ. ოუხციის სამინისტრო, ქ. ბათუმი, მოსკოვის ქ. № 68, სსფ.
- გოგობია რევაზ აკაკის ძე — დაბ. 28. 04. 36, ეკონომისტი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, ლარსის I, ბინა I, უპარტიო.
- დოლიძე ამირან მათეს ძე — დაბ. 02. II. 45, კინორეჟისორი, უფ. რედაქტორი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, თბილისი, დიდი დილომი, გიორგი ბრწყინვალის 21, V სად. V სართ. სსფ.
- თოდუა გრიგოლ სიმონის ძე — დაბ. 27. 10. 28, ეკონომისტი, პროფესორი, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. IV კვ. IX კორ. ბინა 12, უპარტიო.
- გოგიაშვილი ვახტანგ კარლოს ძე — დაბ. 05. 06. 53, ფსიქოლოგი, მეცნ. თანამშრომელი, სსჯ „მომინ“, თბილისი, დეგუბაძე თავდადებულის 8, ბინა 10, უპარტიო.
- ხუციშვილი გურამ (გიორგი) ელიოზის ძე — დაბ. 20. 07. 34, ექიმი, განყოფილების ხელმძღვანელი, თბილისის სისხლის გაღვ. სსმისა და ჰემატოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ბახტარიონის II, ბინა 36, უპარტიო.
- გოგია სულიკო (ზურაბ) სეარგოს ძე — დაბ. 25. 02. 46, ფილოლოგი, განყოფილების უფროსი, საქ. ბუნების დაცვის საზოგადოების რესპ. საბჭოს პრეზიდიუმი, ქ. რუსთავი მე-17 მ/რ, კორპ. II ბინა 36, სსფ.
- გვანაძია ვახტანგ გიორგის ძე — დაბ. 17. 09. 40, ექიმი, განყოფილების ხელმძღვანელი, გეოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ტაბიძის 39, ბინა 17, უპარტიო.
- ჩხიბრაძე ფიქრია ვალერიანის ასული — დაბ. 27. 04. 64, ფილოლოგი, ლაბორანტი, თსუ, თბილისი, ღრმადელის ქ. I შესს. № 10 ა, უპარტიო.
- ტალაძე გიორგი აკაკის ძე — დაბ. 30. 09. 57, ფილოსოფოსი, დოცენტი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, გორგასხლის III ა, ბ. 34, მე-8 კორპ. სსფ.
- ველიუსიანი მერაბ იოსების ძე — დაბ. 01. 05. 44, ეკონომისტი, განყოფილების გამგე, ეკონომიკის ინსტიტუტი, თბილისი, ბარსევის 23, უპარტიო.
- წამალაძე ქრისტეფორე (ოშარი) იოსების ძე — დაბ.

(დასახარეული)

17. 08. 48, მღვდელმსახური ეპისკოპოსი, მარგვეთის ეპარქია, თბილისი, ვარკეთილის № 3 მ/რ კორ. 420, ბ. 68, უპარტიო.

66. ლაშვი ალექსანდრე არსენის ძე — დაბ. 04. 02. 46, მათემატიკოსი, დეტორი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, შატბერაშვილის ქ. № 4, ბინა 30, უპარტიო.

67. ხანიშვილი ვასილ დავითის ძე — დაბ. 10. 04. 58, ეკონომისტი, განყოფილების უფროსი, მთავარი, საქ. სსრ ფინანსთა სამინისტრო, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. 27, ბინა 58, უპარტიო.

68. ხარბელა რომან შარაძის ძე დაბ. 10. 01. 52, ეკონომისტი, უფ. მეცნ. თანამშ. ეკონომიკისა და სამართლის ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, V მ/რ, მე-2 კორ. ბ. 97, უპარტიო.

69. თოდუა მავალი არსენის ძე — დაბ. 19. 01. 27, ფილოლოგი, განყოფილების გამგე, აღმოსავლეთ-მცოდნეობის ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის პლატო, V მ/რ, I კორბ. ბინა 82, უპარტიო.

70. ბლარჯიშვილი მერაბ დავითის ძე — დაბ. 16. 10. 47, ფილოლოგი, რედაქტორი, გაზეთი „ახალგაზრდა ივრეილი“, თბილისი, დ. უზნაძის ქ. I სად. ბინა 3, უპარტიო.

71. ქავთარაძე ნუგზარ ოთარის ძე — დაბ. 02. 05. 50, ეკონომისტი, განყოფილების უფროსი, საქ. სსრ ფინანსთა სამინისტრო, რუსთაველი, მე-7 მ/რ, კორბ. 5, ბ. 52, სსფ.

72. გობეჩია გიგლა გიორგის ძე — დაბ. 01. 03. 59, უფროსი, რედაქტორის მოადგილე, გაზეთი „ახალგაზრდა ივრეილი“, თბილისი, გოგოლის ქ. 17, უპარტიო.

73. ბრეგვაძე ანზორ ალექსანდრის ძე — დაბ. 28. 12. 37, ისტორიკოსი, განყოფილების გამგე, ფილოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ბანტრონიის ქ. კორბ. 16, ბინა 37, უპარტიო.

74. ბელთაძე შურბან გიორგის ძე — დაბ. 08. 10. 31, ფილოლოგი, უფროსი მასწავლებელი, თსუ, თბილისი, მინ. თამარაშვილის ქ. II, VI სად., ბინა 181, უპარტიო.

75. გოთუა თამარ პართენის ასული — დაბ. 25. 12. 20, ექიმი, განყოფილების ხელმძღვანელი, ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტი, თბილისი, ენგელის ქ. 56, უპარტიო.

76. სახლთხუციშვილი უშანგ დიმიტრის ძე — დაბ. 26. 08. 27, ფილოლოგი, უფ. მეცნ. თანამშ. რომელი, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. მე-7 კვ. მე-4 კორბ. ბინა 32, უპარტიო.

77. ლომსაძე ცეზარ იაკობის ძე — დაბ. 25. 08. 35, ფიქლოლოგი, დეტორი, ცხინვალის პედ. ინსტიტუტი, ქ. გორი, საბჭოს ქ. 153, უპარტიო.

78. ივია ჩემალ ნიკოლოზის ძე — დაბ. 14. 01. 37, ისტორიკოსი, პ/მდივანი, საქ. მწერალთა კავშირის გორის განყოფილება, ქ. გორი, ევლოშვილის 59, უპარტიო.

79. ასლანიშვილი ალექსანდრე ალექსის ძე — დაბ. 01. 01. 41, ისტორიკოსი, პ/მდივანი, გაზეთი „7 დღე“, თბილისი, გამსახურდიას პრ. 19, ბინა 22, უპარტიო.

80. ბაქრაძე არჩილ თენგიზის ძე — დაბ. 07. 02. 42, ინჟინერი-ელექტრიკოსი, უფ. მეცნ. თანამშ. რომელი, საქ. მეც. აკადემიის ფილოლოგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ბარნოვის 42 ა, უპარტიო.

81. ჭეჭია ავთანდილ ლუდის ძე — დაბ. 08. 06. 56, ინჟინერი-მშენებელი, გაერთიანების მმართველის მოადგილე, გალის აგროსამრეწველო სამშენებლო გაერთიანება „ცხირი“, ქ. გალი, თამარ მეფის ქ. 12, ბინა 7, სსფ.

82. შინაშვილი გიორგი არტემის ძე — დაბ. 08. 02. 50, ეკონომისტი, დოცენტი, თსუ, თბილისი, თეშა მე-16 მ/რ, I კვ. კორბ. 7, ბინა 64, უპარტიო.

83. ციხეშვილი მათე ალექსის ძე — დაბ. 02. 12. 52, ისტორიკოსი, მეც. თანამშ. რომელი, არქეოლოგიური კვლევითი ცენტრი, ახმეტის რ-ნი სოფ. ბიკიანი, სსფ.

84. ლავილაშვილი რაულ გიორგის ძე — დაბ. 19. 12. 48, ელექტრიკოსი, უფ. მეცნ. თანამშ. რომელი, თსუ, ქ. თბილისი, კოსტავას 76, უპარტიო.

85. ხალუაშვილი გელა ენრიკოს ძე — დაბ. 16. 07. 58, ინჟინერი-მშენებელი, დოცენტი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, მუხომანის I მ/რ, მე-2 კორბ., ბ. 95, სსფ.

86. ტუხაშვილი შირინა ვახოის ძე — დაბ. 23. 04. 45, ეკონომისტი, დოცენტი, თსუ, თბილისი, ვა-

რკეთილის 31 მ/რ, კორბ. 18, ბინა 126, უპარტიო.

87. კუერაშვილი ოთარ ზაქარიას ძე — დაბ. 04. 06. 43, ეკონომისტი, სასოფლო-სამეურნეო დამამრე, მარტყოფის სასოფლო-სამეურნეო, თბილისი, ახმეტის ჩინი № 3, უპარტიო.

88. წითელაშვილი ნანა შოთას ასული — დაბ. 25. 11. 48, ფილოლოგი, კორესპონდენტი, მასწავლებელი, საქ. ტელევიზია, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, ხანზონა, კორბ. 4 ბ, ბინა 10, უპარტიო.

89. სირბილაშვილი მალხაზ გიორგის ძე — დაბ. II. II 58, ეკონომისტი, მეც. თანამშ. რომელი, სახლხო მეურნეობის ეკონომიკის დეპარტამენტი და მართვის ინსტიტუტი, საბურთალოს 59, ბინა 108, თბილისი, უპარტიო.

90. რეხვაშვილი გურამ პეტრეს ძე — დაბ. 02. 07. 32, სამთო ინჟინერი, დოცენტი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, ფანაკერტელის ქ. 6, ბინა 72, სსფ.

91. გოცაძე ოთარ დავითის ძე — დაბ. 07. 02. 29, ფიზიკოსი, განყოფილების გამგე, გეოფიზიკის ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის 77, ბინა 10, უპარტიო.

92. ქურდაძე თეიმურაზ იოსების ძე — დაბ. 02. 08. 55, მათემატიკოსი, დირექტორის მოადგილე, გურჯაანის მე-3 საშ. სკოლა, ქ. გურჯაანი, რუსთაველის 60, სსფ.

93. მარგველაშვილი თინა სიმონის ასული — დაბ. 12. 12. 24, ფილოლოგი, აღმოსავლეთ-მცოდნე, დოცენტი, თსუ, თბილისი, კეკელიძის 25, ბ. 5, უპარტიო.

94. ღუმბაძე გურამ ნოზრევის ძე — დაბ. 04. 08. 48, ექიმი, განყ. გამგე, პოლიკლინიკა, ხელვაჩაურის რ-ნი, სოფ. ახალშენი, სსფ.

95. ელიაშვილი ალექსანდრე გრიგოლის ძე — დაბ. 08. 04. 59, ისტორიკოსი, მასწავლებელი, ხაშურის № 3 საშ. სკოლა, ქ. ხაშური, ხაჯაძის 95, სსფ.

96. თავეგარიძე ევგენი გურამის ძე — დაბ. 06. 12. 61, მათემატიკოსი, პედაგოგი, ხელვაჩაურის რ-ნი, სოფ. თბილისის საშ. სკოლა, სოფ. თბილისი, სსფ.

97. კილაშვილი რუსლან მიხეილის ძე — დაბ. 10. 04. 52, ეკონომისტი, დირ. მოადგილე, ზუგდიდის ფაფურის ქარხანა, ზუგდიდი, ცოტნე დადიანის I, ბ. 30, სსფ.

98. ლაპაშვილი ნიკოლოზ ივანეს ძე — დაბ. 10. 04. 23, ექიმი, სეფსისის საწინააღმდეგო რესპუბ. ცენტრი, თბილისი, პირველი მაისის ქ. 2, უპარტიო.

99. ლაღებაშვილი ვაჟა ვლადიმერის ძე — დაბ. 31. 05. 58, ეკონომისტი, ეკონომისტად, სასწ. საკონსულტაციო ფირმა „მეც.“, თსუ, საბჭოს ქ. 55, სსფ.

100. მიჭაბერიძე ალექსანდრე ალექსის ძე — დაბ. 23. 05. 40, ფიზიკოსი, წამყ. მეცნ. თანამშ. რომელი, გეოლოგიური ინსტიტუტი, თბილისი, თამარაშვილის ქ. № 59, ბ. 39, უპარტიო.

101. მეფარიშვილი ბადრი ლევანის ძე — დაბ. 20. 08. 50, ფიქლოლოგი, მთ. ინსპექტორი, საქ. სახლხო განათლების სამინისტრო, ქ. რუსთაველი, მე-17 მ/რ, კორბ. 20, ბინა 25, უპარტიო.

102. ონიანი გიორგი დიმიტრის ძე — დაბ. 22. 12. 35, აგრონომი, მთ. აგრონომი, სსფ „თავთავი“, თბილისი, ხანზონა, კორბ. 3, ბინა 42, სსფ.

103. უდუნიძე ირაკლი ნიკოლოზის ძე — დაბ. 24. 02. 56, არქიტექტორი, უფ. არქიტექტორი, ინსტიტუტი „საქსოფლმშენსა-პროექტი“, თბილისი, შეროშინა II, სსფ.

104. სუთიაშვილი კლიმენტი შალვას ძე — დაბ. 01. 01. 39, ისტორიკოსი, სასწ. ნაწილის გამგე, სოფ. ცხრაშუხის საშ. სკოლა, ხაშურის რ-ნი, სოფ. ქვიშხეთი, უპარტიო.

105. ქათამაძე ამბროსი ტრიფონის ძე — დაბ. 10. 08. 47, თეოლოგი, მთავარეპისკოპოსი, რაჭა-ტყელების ეპარქია, ქუთაისი, ცხაკაის ქ. № 35, უპარტიო.

106. ხიდეშელი ნუგზარ ფილიპონის ძე — დაბ. 31. 05. 48, ეკონომისტი, კომპლექსური ბრძოლის ბრიგადირი, თინვალიშენის სამშენებლო სამმართველო, თბილისი, დიდშის მასივი, I კვარტ. მე-5 ა კორბ. სსფ.

107. დათაშვილი ვახტანგ სიმონის ძე — დაბ. 25. 10. 56, ეკონომისტი, მასწავლებელი, თბილისის მედ. ინსტიტუტი, თბილისი, ენგურის I, ბინა 30, სსფ.

108. კერულიძე ტარიელ დურუნის ძე — დაბ. 14. 09. 57, ინჟინერი-ელექტრიკოსი, მთავარი, ხა-

გენტოს უფროსი, ქობულეთის რაიონული „სოიუსპროექტი“, ქობულეთი, დავით აღმაშენებლის გამზარი 339, სსფ.

109. წიმიძე ნოდარ ოთარის ძე — დაბ. 02. 02. 64, სამართალმცოდნე, ასპირანტი, თსუ, ხელვაჩაური, სოფ. შარბაძეში, სსფ.

110. თაბაგარი ხანდრო ოთარის ძე — დაბ. 19. 01. 64, ეკონომისტი, განყოფილების გამგე, საჩხერის შემხვევლი ბანკი, საჩხერე, ლესელიძის ქ. № 15, სსფ.

111. თუთბერიძე გოჩა გიორგის ძე — დაბ. 03. 12. 61, ეკონომისტი, უმც. მეც. თანამშ. რომელი, ეკონომიკის ინსტიტუტი, ნუცუბიძის პლატო I მ/რ, 13 კორბ. ბინა 11, უპარტიო.

112. თამიანი გიორგი დავითის ძე — დაბ. 20. 10. 55, ინჟინერი-მშენებელი, ინჟინერი, № 5 საშ. სამართლებლო, თბილისი, ჯვანთხვილის ქ. № 36, სსფ.

113. მახვილაძე ნინო მიხეილის ასული — დაბ. 16. 09. 28, ექიმი, დოცენტი, ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტი, თბილისი, შატბერაშვილის ქ. 2, ბინა 20, უპარტიო.

114. კობაძე სიმონ იოსების ძე — დაბ. 07. 07. 60, ინჟინერი-ეკონომისტი, გამგეობის თავმჯდომარე, სსფ შირაქის რეგიონალური სახ. ფრონტი, თბილისი, ოსნის რ-ნი, შაშვიანის 70, სსფ.

115. ზუმბულიძე ოთარ გრიგოლის ძე — დაბ. 20. 10. 45, რადიოინჟინერი, დოცენტი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, შოა მღვიმელის 5, სსფ.

116. ლაფრეშვილი ვასილ ალექსანდრეს ძე — დაბ. 06. 01. 52, ფილოლოგი, უფ. მასწავლებელი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, ნუცუბიძის ქ. № 8, უპარტიო.

117. მუხურაძე თორნიკე აკაკის ძე — დაბ. 19. 10. 62, ექიმი, საქ. შავი ჭირის საწ. სადგური, თბილისი, სევასტოპოლის ქ. კორბ. 3, ბინა 26, სსფ.

118. მინელი ზურაბ ვიქტორის ძე — დაბ. 26. 06. 37, თბილისი-გერტიკოსი, დირექტორი, საქმთავრის რეგისტრირება, თბილისი, თბილისი, ელიაშვილის 34, კორბ. 2, ბინა 39, უპარტიო.

119. მივარელიძე თამაზ მიხეილის ძე — დაბ. 17. 02. 58, ისტორიკოსი, დირექტორი, გორის რ-ნი სოფ. ვარაიანის საშ. სკოლა, ქ. გორი, ქუთაისის ქ. 59, უპარტიო.

120. აბურჯანია მალხაზ დურუნის ძე — დაბ. 06. 04. 63, ინჟინერი-ელექტრიკოსი, უფ. ინჟინერი, სამეურნეო-თავმოშორის რაიონული საწარმო „აგროენერჯი“, ქ. ხობი, თბილისის ქ. 159, სსფ.

121. ხომასურიძე დავით ვახტანგის ძე — დაბ. 31. 08. 61, ინჟინერი-ფიზიკოსი, უმც. მეცნ. თანამშ. რომელი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, გორგასლის ქ. 108, სსფ.

122. კუტალია ნელი აბრამის ასული — დაბ. 11. 09. 39, ფიქლოლოგი, ლაბორატორიის ხელმძღვანელი, ფიქიკატორის სამეცნ. კვლ. ინსტიტუტი, თბილისი, ა. შანიძის 14, უპარტიო.

123. სალია რევაზ ნიკოლოზის ძე — დაბ. 15. 05. 33, ფიზიკოსი, ლაბორატორიის უფროსი, თსუ, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას პრ. მე-2 კვ. მე-5 კორბ. ბინა 30, სსფ.

124. ციხაძე მარიამ ივანეს ასული — დაბ. 19. 11. 60, სამართლისმცოდნე, უფ. მეც. თანამშ. რომელი, სახ. და სამართლის კვლევითი ცენტრი, თბილისი, დოლიძის ქ. 85, სსფ.

125. მაჭავარიანი დავით გიორგის ძე — დაბ. 27. 01. 39, ინჟინერი-მშენებელი, ინჟინერი, № 9 ტრესტი, ქ. გორი, ველდაშვილის 9. ბინა 39, სსფ.

126. ოქროპირიძე გოდერძი ოთარის ძე — დაბ. 16. 11. 49, ინჟინერი-მექანიკოსი, მთავარი ინჟინერი, გორის რ-ნი, სოფ. შერეთის კომმუნურება, გორის რ-ნი, სოფ. შერეთი, უპარტიო.

127. შონია მარინა ორდენის ასული — დაბ. 01. 02. 45, ექიმი, ექიმ-მორდინატორი, ქ. ზუგდიდის რესპუბლიკური საავადმყოფო, ქ. ზუგდიდი, თბილისის ქ. 3, სსფ.

128. ჭონიშვილი გიორგი ელგუჯას ძე — დაბ. 02. 03. 59, ინჟინერი, აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, ქ. გორის რაიონული აგროსამრეწველო გაერთიანება, ქ. გორი, სტურუას ქ. 30, უპარტიო.

129. ოსტაშვილი ფრიდონ ანტონის ძე — დაბ. 10. 06. 42, აგროეკონომისტი, მთავარი ეკონომისტი, ხაკონსკოა ქარხანა, თბილისი, თეშის I მ/რ, I კვარტ. 12 ა კორბ. ბინა 24, უპარტიო.

130. გუგუშვილი შალვა ექვთიმეს ძე — დაბ. 16. 02. 36, რადიოინჟინერი, წამყვანი ინჟინერი, სახელმწიფო სტანდარტების კომიტეტი, თბილისი, ბანტრონიის II, უპარტიო.

131. ბუგაშვილი თენგიზ ამირანის ძე — დაბ. 19. 02. 48, იურიტი, დოცენტი, ხილნადის იურიდიული კონსულტაცია, ქ. ხილნადი, სარაჯიშვილის ქ. № 8, სსფ.

132. აბაშიძე გიორგი ერეკლეს ძე — დაბ. 16. 02. 34, ფილოლოგი, განყოფილების გამგე, შოთარუსთაველის სახ. ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტი, თბილისი, მცხეთის ქ. № 8, უპარტიო.

133. ცხორებაძე გიორგი შალვას ძე — დაბ. 27. 08. 47, მხატვარ-კონსტრუქტორი, უფროსი მასწავლებელი, თბილისის სახ. სამხატვრო აკადემია, თბილისი, მედიკოსების ქ. № 8, უპარტიო.

134. სიქინავა ანზორ ვალერიანის ძე — დაბ. 12. 03. 60, ისტორიკოსი, მეც. თანამშ. რომელი, ჩხორაშვილის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი, ჩხორაშვილის რ-ნი, სოფ. ლესიკინე, სსფ.

135. აფხაზა მიხეილ ამირანის ძე — დაბ. 10. 01. 51, ინჟინერი-გეოლოგი, უფროსი მეც. მუშაკი, კავასიის მინერალური ნედლეულის ინსტიტუტი, თბილისი, გ. ერისთავის ქ. № 12, უპარტიო.

136. ვაზაჯი ქეთევან ზურაბის ასული — დაბ. 02. 03. 64, ფილოლოგი, უფროსი ლაბორანტი, თბილისის სახ. უნივერსიტეტი, თბილისი, ილორის 17, ბინა 35, უპარტიო.

137. ხუცაძე თეიმურაზ გრიგორის ძე — დაბ. 08. 01. 36, ინჟინერი-ელექტრიკოსი, მეც. თანამშ. რომელი, მეტალურგიის ინსტიტუტი, თბილისი, ქ. გამსახურდიას ქ. 16 კორბ. ბინა 55, უპარტიო.

138. ლომბანიძე გივი შალვას ძე — დაბ. 10. 11. 52, ექიმი, განყ. გამგე, ლავილენის რაიონის საავადმყოფო დ/ლაგადენი, ვახუშტი ბაგრატიონის ქ. № 8, სსფ.

139. ყურაშვილი მელენტი ეპიფანეს ძე — დაბ. 12. 02. 17, ექიმი-პედიატრი, კათედრის გამგე, თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტი, თბილისი, წითელი პარტიზანების ქ. № 3, ბ. I, უპარტიო.

140. ბოჭუაძე ივარ არჩილის ძე — დაბ. 18. 02. 36, ისტორიკოსი, დირექტორი, № 7 საშ. სკოლა, სენაკი, ჩხეთის ქ. № 4, სსფ.

141. გიორგაძე გიორგი უშანგის ძე — დაბ. 02. 10. 57, ექიმი, კარდ. რეანიმატოლოგი, ზესტაფონის ფშ. მედ. სან. ნაწილი, ზესტაფონი, პუშკინის ქ. № 37, სსფ.

142. ჭელია ვახტანგ ვარლამის ძე — დაბ. 03. 05. 28, ფილოლოგი, დოცენტი, თსუ, თბილისი, ა. ყაზბეგის პრ. 10, ბ. 10, უპარტიო.

143. ბოლქვაძე ალექსანდრე ისმაილის ძე — დაბ. 25. 12. 40, ფარმაცევტი, დოცენტი, თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის პლატო I მ/რ, V კორბ. ბ. 31, სსფ.

144. ჩაფჩაძე კუკური ასტონის ძე — დაბ. 10. 04. 48, ა. ე. ქიმიკოსი, უფ. მეც. მუშაკი, არაორგანიზის და ელ. ქიმიის ინსტიტუტი, თბილისი, ნუცუბიძის II მ/რ, III კვ. III კორბ. ბ. 9, სსფ.

145. ზაქარია გელა შოთას ძე — დაბ. 01. 09. 52, იურიტი, გამომცემელი, აბაშის პროკურატურა, აბაშა, ლენინის ქ. № 147, სსფ.

146. ბუბუტიშვილი მალხაზ რომანის ძე — დაბ. 19. 01. 58, ინჟინერი-ქიმიკოსი, ინჟინერი, ხობის სარ. სამშ. უბანი, ხობი, დავით აღმაშენებლის 22, სსფ.

147. ბუაძე ვაჟა ივანეს ძე — დაბ. 04. 04. 32, გეოლოგი, დირექტორის მოადგილე, მინ. ნედ. ინსტიტუტი, თბილისი, ქ. გამსახურდიას გამზ. თბილისი. 14 ა, ბინა 56, უპარტიო.

148. გაფრინდაშვილი შოთა შოთას ძე — დაბ. 12. 05. 59, ისტორიკოსი, მასწავლებელი, ქ. ჭიათურა, მე-9 საშ. სკოლა, ქ. ჭიათურა, მალაროთა სამმართველო, 29/30, სსფ.

149. ანანიშვილი გულაბერი გიორგის ძე — დაბ. 07. 07. 35, კინორეჟისორი, უფ. მეც. თანამშ. რომელი, კინორეჟისორის ინსტიტუტი, თბილისი, გორგონის ქ. № 16, უპარტიო.

150. დიდიანიძე ვაჟა, ხერგოს ძე — დაბ. 09. 09. 34, ინჟინერი-მექანიკოსი, განყოფილების ლიტკონსულტანტი, საქ. მწერალთა კავ-

შირის გორის განყოფილება, ხერგოსი, ხტალინის 48/38, ბინა 3.

151. დარაბედიძე ნინო ალექსანდრეს ასული — დაბ. 01. 13. 28, არქიტექტორი, პედაგოგი, თბილისის სამხატვრო აკადემია, თბილისი, ს. ჩიჭოვანის ქ. 20, ბინა 4, უპარტიო.

152. ამირანაშვილი ამირან გრიგოლის ძე — დაბ. 24. 04. 47, ლვითმეტყველი, საპატრიარქოს პრელოტარიაკონი, სრულიად საქართველოს საპატრიარქო, თბილისი, ნუცუბიძის ფერდ. I მ/რ ქ. 14, ბინა № 25, უპარტიო.

153. ბეცურიაშვილი შოთა გრიგოლის ძე — დაბ. 02. 02. 31, აგრონომი, დოცენტი, სუბტ. მეურნეობის ინსტიტუტი, ქ. სოხუმი, კვარაცხელიას 20, ბინა 15, № 109, უპარტიო.

154. გუნთაიშვილი როსტომ ვლადიმერის ძე — დაბ. 07. 02. 51, ქვეყანაშენების უფროსი, აჭარის შსს მე-6 განყ. ქ. ქობულეთი, ლენინის 418, სსფ.

155. ვგარაძე მერაბ ივანეს ძე — დაბ. 12. 12. 48, მათემატიკოსი, უფ. მეცნ. თანამშ. ა. რაჭაძის სახ. მათემატიკის ინსტიტუტი, თბილისი, ერეკლე მეორის ქ. № 6, სსფ.

156. ჩიქვანი ზაალ ნიკოლოზის ძე — დაბ. 03. 10. 33, ინჟინერი-გეოლოგი, განყ. უფროსი, საპროექტი ინსტიტუტი „საქსოფლმშენსაპროექტი“, ქ. თბილისი, მ. კოსტავას ქ. № 22, სსფ.

157. ჩაჩანიძე რაულ ილარიონის ძე — დაბ. 25. 05. 26, ისტორიკოსი, მწერალი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას 45, კორბ. 24, ბ. 24, უპარტიო.

158. ოთარაშვილი ვაჟა გიორგის ძე — დაბ. 06. 11. 55, ავტომატიკა და გამომტ. ტექნიკა, უფ. მასწავლებელი, საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, გულანის მე-6 მ/რ, 26 კორბ. ბ. 40, სსფ.

159. გურული დავით ირაკლის ძე — დაბ. 04. 05. 65, ეკონომისტი, თბილისის ძაღსარბევი ფაბრიკა, ხაშურის რ-ნი სოფ. ქვიშხეთი, უპარტიო.

160. ჭანელიძე ჯანო დიანოზის ძე — დაბ. 01. 01. 33, ისტორიკოსი, მთ. რედაქტორი, გაზეთი „ოქროსი საწიხი“, ქ. სოხუმი, ლადარაიას ქ. 20, ბ. 118, უპარტიო.

161. გეგელია დიმიტრი ილიას ძე — დაბ. 24. 05. 33, მშენებელი, განყ. უფროსი, სსფ „საქსოფლმშენსაპროექტი“, თბილისი, ნუცუბიძის I მ/რ, მე-20 კორბ. ბ. 10.

162. სირაძე ნანა გიორგის ასული — დაბ. 16. 06. 52, ფილოლოგი, მასწავლებელი, თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტი, თბილისი, კაშენის ქ. 1, უპარტიო.

163. ლელაშვილი შალვა გიორგის ძე — დაბ. 14. 02. 36, ენერგეტიკოსი, უფ. მეცნ. თანამშ. რომელი, მეტალურგიის ინსტიტუტი, თბილისი, საბურთალოს ქუჩა მე-3 კორბ. ბინა 51, უპარტიო.

164. გაბელია ქეთევან ხერგოს ასული — დაბ. 23. 01. 57, იურიტი, უმც. მეცნ. თანამშ. საქ. მეც. მეც. სახელ. და სამართ. კვლევითი ცენტრი, თბილისი, ქ. გამსახურდიას № 6, ბინა 12, უპარტიო.

165. სულაბერიძე ნოდარ ალექსანდრეს ძე — დაბ. 23. 10. 51, დროებით უმუშევარი, თბილისი, ვაჟა-ფშაველას გამზ. მე-2 კვ. 23-ე კორბ. ბ. II, უპარტიო.

166. ქაფანიძე ზურაბ ვახოს ძე — დაბ. 01. 04. 37, მხატვარი, კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, თბილისი, ახმეტელის 6, სსფ.

167. ონიანი ირინ ვახილის ასული — დაბ. 03. 03. 35, ექიმი, დოცენტი, თბილისის სახ. სამედიცინო ინსტიტუტი, თბილისი, დავით აღმაშენებლის პრ. № 104, უპარტიო.

168. გედევანიშვილი მიხეილ დიმიტრის ძე — დაბ. 07. 09. 29, ბიოლოგი, დირექტორის მოადგილე, ფარმაცოქიმიის ინსტიტუტი, თბილისი, სევასტოპოლის ქ. № 3, უპარტიო.

169. წერეთელი ოთარ დიმიტრის ძე — დაბ. 22. 11. 26, მათემატიკოსი, კათედრის გამგე, თსუ, თბილისი, ს. ნულის ქ. 16, ბინა 80, უპარტიო.

საპარტიველოს სახალხო ფრონტის პროგრამა

საპარტიველოს სახალხო ფრონტის პანკლონი თვითმართვის

I. საპარტიველოს დარგები

1. საპარტიველოდამცავ ორგანო-ებში გაბატონებული უსამართლობის ერთ-ერთი მიზეზი ისაა, რომ საპარტიველოს პროკურორის ნიშნავს საპროკატორის პროკურორი, ხოლო რაიონების პროკურორებს — მოსკოვის მიერ დაინიშნული საპარტიველოს პროკურორი. ამგვარად, საპარტიველოში პროკურორული არაა ანგარიშვალადი საპარტიველოს ხელისუფლებით და ქართული ბაზისი წინაშე, ახალი უზენაესი საბჭოს პირობითად სესიაზე უნდა დაწესდეს საპარტიველოს გენერალური პროკურორის თანამდებობა, რომელსაც ნიშნავს საპარტიველოს უზენაესი საბჭო, და გაუქმდეს საპარტიველოს პროკურორის თანამდებობა.

2. უნდა შემოღებულ იქნას ნაფიცო მსაჯულთა სასამართლო.

3. დღეს ძიებაში მყოფი პატიმარი დაუყოლია გამოძიების წინაშე. პირველად სესიაზე მიღებულ უნდა იქნას კანონი, რომლის თანახმადაც ვეჭვით (აღვლელად) დაესწრება გამოძიებას სასამართლოში მიცემულის დაკითხვის პროცესში დღიდანვე.

4. პირველადვე სესიაზე უნდა შეიქმნას სპეციალური მუდმივმოქმედი საპარტიველო კომისია, რომელი ადგილობრივ საბჭოებთან (რომელთა არჩევნები მოხდება უკანონოდ თვეებში) — ადგილობრივი კომისიები მუდმივად კონტროლისათვის მილიციისა და პროკურორის ორგანოთა მუშაობაზე. ამით რაიონებში პირობები შეიქმნება საზოგადოების მიერ ადგილობრივი მთავრების ძალმობრობის აღსაყვებად. ეს კომისიები მუშაობას გააგრძელებენ მანამდე, სანამ ამის საჭიროება იარსებებდეს.

5. ნამდვილი, სრული სამართლიანობა საპარტიველოში დამყარდება მხოლოდ მაშინ, როცა საპარტიველოდამცავ ორგანოებში თავის ადგილს დაიკავებენ ახალი კადრები მსოფლიოს კულტურულ ცენტრებში სწავლადილებული ან საპარტიველოშივე აღზრდილი ნიჭიერი და მორალურად მტკიცე ახალგაზრდები. სახით და როცა თვითონ ხალხი შეიძლება თავისი უფლებების დაცვას დემოკრატიული მექანიზმის მეშვეობით. მაგრამ ის

II. ეკონომიკის დარგები

დღეს საპარტიველოში გაბატონებულია საკუთრების „სოციალისტური“ ფორმა ანუ სახელმწიფო საკუთრება წარმოების თითქმის ყველა საშუალებაზე. ამგვარი საკუთრების შედეგი ცნობილია: ეს არის მეურნეობის დაუძლეობა, სიღატაკე, მომხმარებლის უპირატესო ყველაფერი და სახელმწიფო ქონების ქურდობა. არსებობს ე. წ. „ჩრდილოეთი წარმოება“. იგი დღეს უკანონო და, ამგვარად, შეიძლება გადააქვეყნოს მექრთამობასთან და მათი სათვის დამახასიათებელ სხვა მოვლენებთან. ოპოზიციური პარტიებისა და ჯგუფების ერთი ნაწილი დღეს მოითხოვს, რომ წარმოებას, რომელიც დღეს „მარცხენა“, ბოროტი აგებს და ჩვენი საზოგადოება ე. წ. „საბაზო ეკონომიკის“ ანუ თავისუფალი, მეურნეობით ეკონომიკის რელსებზე გადავიდეს. ეს პოზიცია ცალმხრივია. სახალხო ფრონტს არ მიჩნია მიზანშეწონილად, რომ საპარტიველოს სამეურნეო ცხოვრება იმ გზით გადავიდეს საბაზო ეკონომიკის რელსებზე, რომელსაც საბჭოთა კავშირის მთავრობის პროგრამა ან მისი ალტერნატიული სხვა საკავშირო პროგრამები ითვალისწინებენ. ჯერ ერთი, თუ ეს მოხდა, საპარტიველოს ეკონომიკას უმოკლეს ვადაში დაეპატონებოდა ე. წ. უცხო საწარმოები, უპირატესად რუსეთის ფირმების სახით, რომელთაც ამ საქმეში ფინანსურ დახმარებას გაუწევს რუსეთის სახელმწიფო. საპარტიველოს საწარმოები თანდათან გადავა იმის ხელში, ვინც ქველზე მტრ ფასს გაიღებს მათ შესაძენად, ანუ ამ უცხო ელემენტის ხელში. მეორეც, საპარტიველოს კომერციისა და წარმოებაში გაბატონდება ე. წ. კომპარატიული ელემენტი, ანუ ისეთი მოსაქმეები, რომლებიც დასაქმებულნი არიან უცხო ძლიერი ფირმებისათვის გზების

III. სოფლის მეურნეობა

დღეს საპარტიველოში სოფლის მეურნეობის გაძლიერება რამდენიმე სხვადასხვა ორგანიზაციული ფორმა არსებობს. ესენია: კოლმეურნეობა, საბჭოთა მეურნეობა, პირადი დამხმარე მეურნეობა, იჯარა, გლეხური მეურნეობა. გლეხური მეურნეობის ამ დამხმარეებში ფორმამ, რომელიც შემოღებულია საპარტიველოს რამდენიმე მთიან რაიონში, სასურველი ნაყოფი ვერ გამოიღო, ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ გლეხის სა-

კუთრებაში არ გადავიდა სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკა, მეორეც, იმიტომ, რომ გლეხის მიერ სახელმწიფოსათვის მისასყიდო პროდუქტების ფასები ურთიერთშეთანხმებით კი არ დგინდება, არამედ, ფაქტობრივად, სახელმწიფოს მიერ წესდება. იჯარის დღეს ოპოზიციური პარტიების ერთი ნაწილი მეურნეობის ყველაზე მიზანშეწონილ ფორმად თვლის. მაგრამ საპარტიველოს სახალხო ფრონტს მიჩნია, რომ საპარტიველოში იჯარის გაბატონება სასურველი არ არის არა მარტო მისი ნაკლებეფექტიანობის გამო, არამედ იმიტომაც, რომ მეორეპირაინი საპარტიველოს მთელი საკავშირო დარღვევა მცირერიცხოვან მოჯარეებზე, სოფლის დანარჩენი მოსახლეობა კი უმიწოდ დარჩება. ამიტომ საპარტიველოს სახალხო ფრონტს უყოყმანო პოზიცია შემდეგია: სოფლის მოსახლეობის მოთხოვნილება მიწაზე დღეს პირველ ყოვლისა უნდა დაკმაყოფილდეს. საკავშირო და დარღვევით ყველა იმისთვის, ვისაც ამის უფლება აქვს: ვისაც უფლება აქვს და მისი ოჯახის დარღვევის მსურველებსათვის და ა. შ. ეს უნდა გაეთვალისწინებოდეს უკანონო და უსამართლოდ რომ ამ თუ იმ საბჭოთა მეურნეობის ან კოლმეურნეობის მეორე საკავშირო გაცემა განხორციელდეს. საპარტიველოს მიწას არა აქვს სხვა უფრო დიდი და საბაბო დანიშნულება, ვიდრე ქართული კაცისა და მისი ოჯახის გამოკვება. თუ ახალი უზენაესი საბჭოს არჩევნებში საპარტიველოს სახალხო ფრონტსა და იჯარა (სხვა ოპოზიციურ ძალებთან ერთად), უზენაესი საბჭოს შეარჩევს პირველად დღეს შეიქმნება სპეციალური საპარტიველო კომისია, რომელიც დაუყოფნებლოდ შეუდგება ზემოხსენებულ ნაკვეთების დარიგების ამ წმინდა საქმეს.

ნაკვეთის ზომა უნდა განისაზღვროს მიწის ნაყოფიერების მიხედვით. დანარჩენ მიწაზე მეურნეობის გაძლიერება და მიწათსარგებლობის ყველაზე ეფექტიანი ფორმები უნდა მოიძებნოს იმის მიხედვით, თუ რა ბუნებრივი, ეკონომიკური და სოციალური პირობებია მოცემული რაიონსა და სოფელში.

რაც შეეხება არსებულ გლეხურ მეურნეობებს, მათ არ უნდა დაეკისროთ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაზე რიცხული ვალი.

პირის პირადი კონტაქტისა და ქართული ჩათვლის, მოსალოდნელია ღრმა ეკონომიკური კრიზისი, რომელიც საკვების უზრუნველყოფის პრობლემასაც მოიცავს. მოსალოდნელია აგრეთვე მასობრივი უმუშევრობა, რაც საბაზო ეკონომიკაზე გადასვლის, ანუ მსოფლიოს თავისუფალი ბაზრის სისტემაში ჩართვის და წამდგვიან საწარმოთა დახურვის გარდაკვლი შედეგია. საბჭოთა მთავრობა ვერ გაეცემა მსოფლიოს ეკონომიკურ სისტემაში ჩართვას. მაშინ, როცა არის არა მარტო მისი ნაკლებეფექტიანობის გამო, არამედ იმიტომაც, რომ მეორეპირაინი საპარტიველოს მთელი საკავშირო დარღვევა მცირერიცხოვან მოჯარეებზე, სოფლის დანარჩენი მოსახლეობა კი უმიწოდ დარჩება. ამიტომ საპარტიველოს სახალხო ფრონტს უყოყმანო პოზიცია შემდეგია: სოფლის მოსახლეობის მოთხოვნილება მიწაზე დღეს პირველ ყოვლისა უნდა დაკმაყოფილდეს. საკავშირო და დარღვევით ყველა იმისთვის, ვისაც ამის უფლება აქვს: ვისაც უფლება აქვს და მისი ოჯახის დარღვევის მსურველებსათვის და ა. შ. ეს უნდა გაეთვალისწინებოდეს უკანონო და უსამართლოდ რომ ამ თუ იმ საბჭოთა მეურნეობის ან კოლმეურნეობის მეორე საკავშირო გაცემა განხორციელდეს. საპარტიველოს მიწას არა აქვს სხვა უფრო დიდი და საბაბო დანიშნულება, ვიდრე ქართული კაცისა და მისი ოჯახის გამოკვება. თუ ახალი უზენაესი საბჭოს არჩევნებში საპარტიველოს სახალხო ფრონტსა და იჯარა (სხვა ოპოზიციურ ძალებთან ერთად), უზენაესი საბჭოს შეარჩევს პირველად დღეს შეიქმნება სპეციალური საპარტიველო კომისია, რომელიც დაუყოფნებლოდ შეუდგება ზემოხსენებულ ნაკვეთების დარიგების ამ წმინდა საქმეს.

ნაკვეთის ზომა უნდა განისაზღვროს მიწის ნაყოფიერების მიხედვით. დანარჩენ მიწაზე მეურნეობის გაძლიერება და მიწათსარგებლობის ყველაზე ეფექტიანი ფორმები უნდა მოიძებნოს იმის მიხედვით, თუ რა ბუნებრივი, ეკონომიკური და სოციალური პირობებია მოცემული რაიონსა და სოფელში.

დღეს საპარტიველოში სოფლის მეურნეობის გაძლიერება რამდენიმე სხვადასხვა ორგანიზაციული ფორმა არსებობს. ესენია: კოლმეურნეობა, საბჭოთა მეურნეობა, პირადი დამხმარე მეურნეობა, იჯარა, გლეხური მეურნეობა. გლეხური მეურნეობის ამ დამხმარეებში ფორმამ, რომელიც შემოღებულია საპარტიველოს რამდენიმე მთიან რაიონში, სასურველი ნაყოფი ვერ გამოიღო, ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ გლეხის სა-

საპარტიველოს სახალხო ფრონტის ფანდება

1. საპარტიველოს სახალხო ფრონტს არის ხაზით სახალხო საზოგადოებრივი და პოლიტიკური მოძრაობა, რომელიც მოწოდებულია საპარტიველოს წინაშე მდგარი შედეგი ეროვნული და სოციალური პრობლემების გადასაჭრელად. სსფ-ის მიზანია საპარტიველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფოს აღდგენა და საპარტიველოში დემოკრატიული, მუშაური საზოგადოების შექმნა საპარტიველოში მემორიალური ყველა ადამიანის საკეთილდღეოდ, განურჩევლად მათი ეროვნული კუთვნილებისა და აღმსარებლობისა.

2. სსფ თავის ამოცანად მიიჩნევს საპარტიველოში პროგრესის თავისუფლებასა და ხელშეწყობას პრინციპის ყოველმხრივსა და საყოველთაო დაცვას და საზოგადოებრივი ინსტიტუტების დაფუძნებას ამ პრინციპზე.

3. სსფ მიზნად ისახავს პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ინსტიტუტების დემოკრატიზაციას ამ ეტაპზე და საპარტიველოს სამართლიანობისა და სახელმწიფოს ჩამოყალიბებისათვის ბრძოლას.

4. სსფ თავის მოღვაწეობას წარმოადგენს მოქმედი კანონმდებლობის ფარგლებში. სსფ ამ ეტაპზე წარუწევს იმისათვის, რომ საპარტიველოს კანონმდებლობა შესაბამისობაში იქნეს მოყვანილი ქართული ხალხის ეროვნულ-საზოგადოებრივ ინტერესებთან და საერთაშორისოდ აღიარებულ წე-

ობრივ-სამართლებრივ ნორმებთან.

5. სსფ არის იურიდიული პირი, მას აქვს მრგვალი ბეჭედი და ანგარიში ბანკში.

I. საპარტიველოს სახალხო ფრონტის შემადგენლობა

სსფ შედგება: ა) პირველადი ქალაქებისაგან, ბ) სსფ-ის რეგიონული (უწყებრივი) ორგანიზაციებისაგან, გ) სსფ-ის მმართველი ორგანოებისაგან, დ) დარგობრივი კომისიებისაგან, ე) სარევიო კომისიებისაგან.

II. საპარტიველოს სახალხო ფრონტის პირველადი ორგანოები

7. სსფ-ის საყრდენია პირველადი ქალაქი, რომელიც შედგენილია ა) ტერიტორიული პრინციპით (ერთი და იმავე გეოგრაფიული პუნქტის ან უბნის მაცხოვრებლები), ან უწყებრივი პრინციპით (ერთი და იმავე დაწესებულების თანამშრომლები) ან მხოლოდ თანამშრომლებისა და ერთობლივი მუშაობის სურვილის საფუძველზე. პირველადი ქალაქი კეთილ ნების ადამიანთა სახეობით ნებაყოფლობით გაერთიანდება.

8. პირველადი ქალაქის წევრთა რაოდენობა არანაკლებ 5 კაცი-სა.

9. პირველადი ქალაქი სსფ-ის სხვა სტრუქტურულ ერთეულებთან ურთიერთობისათვის ირჩევს რწმუნებულს. პირველადი ქალაქის სტრუქტურას, კონკრეტული მოქმედების გეგმას, მართვის წესს განსაზღვრავს თვით პირველადი ქალაქი. ერთობლივი გადაწყვეტილების მიღების უფლება მხოლოდ პირველადი ქალაქის საერთო კრებას აქვს. პირველადი ქალაქი ვალდებულია მოწოდებული იქნება გადაწყვეტილებების ცხოვრებაში გატარებაში, რომლებსაც სსფ-ის მმართველი ორგანოები მიიღებენ.

10. პირველადი ქალაქი მონაწილეობს სსფ-ის საერთო მუშაობის დაგეგვლაში, ინფორმაციის შეგროვებაში და იმ გადაწყვეტილებათა ცხოვრებაში გატარებაში, რასაც სსფ-ის მმართველი ორგანოები მიიღებენ.

11. პირველადი ქალაქი, იხვეპროგნოზს სსფ-ის ყოველ წევრს, უფლება აქვს წარმოადგინოს თავისი წინადადებები პროგრამისა და წესდების სრულყოფის თაობაზე.

12. ნებისმიერ პირველადი ქალაქს უფლება აქვს შეუერთდეს ნებისმიერ რეგიონულ სახალხო ფრონტს ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე ან გავიდეს მისი შემადგენლობიდან საკუთარი ნებით

(მოტივაციით ან მოტივაციის გარეშე). ამასთან, სასურველია იგი ირჩებოდეს ერთ-ერთი რეგიონული ფრონტის შემადგენლობაში. გამონაკლის შემთხვევაში სათათბიროს გადაწყვეტილების საფუძველზე ცალკეულ პირველადი ქალაქს შეიძლება მიეცეს რეგიონული ორგანიზაციებისაგან დამოუკიდებლად არსებობის უფლება.

III. რეგიონული (ან უწყებრივი) სახალხო ფრონტი

13. სსფ-ის რეგიონული ორგანიზაცია (რეგიონული სახალხო ფრონტი) არის პირველადი ქალაქების ნებაყოფლობით გაერთიანება. არსებული ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული ან უწყებრივი ერთეულის ფარგლებში სახალხო ფრონტი არსებობდეს მხოლოდ ერთი რეგიონული სახალხო ფრონტი. ორი ან მეტი რეგიონული ფრონტის არსებობა დასაშვებია მხოლოდ სსფ-ის დარბაზის გადაწყვეტილებით.

14. რეგიონული სახალხო ფრონტის სტრუქტურას და მართვის წესს განსაზღვრავს თავად რეგიონული ფრონტი. მას შეუძლია პქონდეს სპეციალური ამოცანების შემცველი პროგრამა, რომელიც არ ეწინააღმდეგება სსფ-ის პროგრამას და პრინციპებს. წინააღმდეგობის ფაქტს ადგენს სსფ-ის დარბაზი.

15. რეგიონული სახალხო ფრონტს აქვს დარბაზი თავისი ერთი წარმომადგენლის დელეგირების უფლება და ან ფარული კენჭისყრით მათა უბრალო უმრავლესობით. ამრჩევი ორგანოა რეგიონული ფრონტის საერთო კრება ან სათათბირო (ან გამგეობა), რეგი-

ონული სახალხო ფრონტის წესდებისაგან. ამასთან, სასურველია იგი ირჩებოდეს ერთ-ერთი რეგიონული ფრონტის შემადგენლობაში. გამონაკლის შემთხვევაში სათათბიროს გადაწყვეტილების საფუძველზე ცალკეულ პირველადი ქალაქს შეიძლება მიეცეს რეგიონული ორგანიზაციებისაგან დამოუკიდებლად არსებობის უფლება.

IV. საპარტიველოს სახალხო ფრონტის მმართველი ორგანოები

16. რეგიონული სახალხო ფრონტს შეუძლია ხარგებლობდეს იურიდიული პირის უფლებით. რეგიონული სახალხო ფრონტი შეიძლება შეიქმნას საპარტიველოს ფარგლებს გარეთაც.

17. რეგიონული სახალხო ფრონტი — მოვალეა დემოკრატიის სსფ-ის ყრილობის და სათათბიროს გადაწყვეტილებებს.

V. საპარტიველოს სახალხო ფრონტის მმართველი ორგანოები

18. სსფ-ის უმაღლესი ორგანოა ყრილობა. იგი იღებს სსფ-ის ძირითად დოკუმენტებს, ამტკიცებს წესდებას, პროგრამას, ქარტიას და მათში შესატან ცვლილებებს, ისმენს და ამტკიცებს ხელმძღვანელ ორგანოების ანგარიშებს; განსაზღვრავს სსფ-ის საქმიანობის სტრატეგიას. ყრილობა იწვევს წელიწადში ერთხელ მაინც. იგი უფლებამოსილია, თუ მას ესწრება და დელეგატთა 2/3-ზე მეტი. ყრილობა გადაწყვეტილებებს იღებს სსფ-ის უბრალო უმრავლესობით. რეგარეშე ყრილობის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

19. ყრილობა ხმების უბრალო უმრავლესობით ირჩევს სახალხო ფრონტის თავმჯდომარეს, სარევიო კომისიას და დარბაზს წევ-

როთა ნახევარს. სსფ-ის იმ წევრებს, რომლებსაც უმაღლესი ორგანო შედგება რეგიონული ფრონტის თანხმობისა და ყრილობის მიხედვით. რეგიონული ფრონტის თავმჯდომარის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

20. ყრილობის უმაღლესი ორგანოა ყრილობა. იგი იღებს სსფ-ის ძირითად დოკუმენტებს, ამტკიცებს წესდებას, პროგრამას, ქარტიას და მათში შესატან ცვლილებებს, ისმენს და ამტკიცებს ხელმძღვანელ ორგანოების ანგარიშებს; განსაზღვრავს სსფ-ის საქმიანობის სტრატეგიას. ყრილობა იწვევს წელიწადში ერთხელ მაინც. იგი უფლებამოსილია, თუ მას ესწრება და დელეგატთა 2/3-ზე მეტი. ყრილობა გადაწყვეტილებებს იღებს სსფ-ის უბრალო უმრავლესობით. რეგარეშე ყრილობის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

21. დარბაზი უმრავლესობით ირჩევს სსფ-ის იმ წევრებს, რომლებსაც უმაღლესი ორგანო შედგება რეგიონული ფრონტის თანხმობისა და ყრილობის მიხედვით. რეგიონული ფრონტის თავმჯდომარის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

22. დარბაზი ირჩევს სსფ-ის იმ წევრებს, რომლებსაც უმაღლესი ორგანო შედგება რეგიონული ფრონტის თანხმობისა და ყრილობის მიხედვით. რეგიონული ფრონტის თავმჯდომარის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

23. ყოველწლიურად ყრილობის უმაღლესი ორგანოა ყრილობა. იგი იღებს სსფ-ის ძირითად დოკუმენტებს, ამტკიცებს წესდებას, პროგრამას, ქარტიას და მათში შესატან ცვლილებებს, ისმენს და ამტკიცებს ხელმძღვანელ ორგანოების ანგარიშებს; განსაზღვრავს სსფ-ის საქმიანობის სტრატეგიას. ყრილობა იწვევს წელიწადში ერთხელ მაინც. იგი უფლებამოსილია, თუ მას ესწრება და დელეგატთა 2/3-ზე მეტი. ყრილობა გადაწყვეტილებებს იღებს სსფ-ის უბრალო უმრავლესობით. რეგარეშე ყრილობის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

24. დარბაზი ირჩევს სსფ-ის იმ წევრებს, რომლებსაც უმაღლესი ორგანო შედგება რეგიონული ფრონტის თანხმობისა და ყრილობის მიხედვით. რეგიონული ფრონტის თავმჯდომარის მოწვევა ხდება: ა) სათათბიროს მიერ, თუკი ამ გადაწყვეტილებას ხმა მისცა მისი მემბრების 1/3-ზე მეტმა, ბ) სსფ-ის ქალაქების 1/3-ის მოთხოვნით, გ) სსფ-ის თავმჯდომარის მოთხოვნით.

პარტიის შემართვი ტრადიციის შექმნა შეიძლება ითქვას, რომ ბოლოდროინდელი იმპერიატიზმის წინააღმდეგ უარი თქვა ერთგული მოძრაობებისადმი ძალისმიერ დაპირისპირებაზე, დროებით ზურგს უკან დაშალა სისხლიანი ნიშნები და მომწამლავი გახვები. მაგრამ, რაღა თქმა უნდა, მას საბოლოოდ ხელი არ აუღია თავისი ბარბაროსული გეგმების შესრულებაზე — რაღაც არ უნდა დაუტოვებდნენ შეინარჩუნონ მოდერნიზებული იმპერია, თუნდაც გარკვეული დამოუკიდებლობის ფასად...

უპირველეს ყმედით იარაღად, როგორც ჩანს, ეთნოკონფლიქტები მიიჩნეეს, რის ძალაც ქართულმა ხალხმა თავისთავზე გამოსცადა აფხაზეთსა და სამხაბლოში. ღვთის მადლითა და ერთგული მოძრაობის მესვეურთა სწორი ორიენტაციით ამ რეგიონებში სისხლისღვრამ არ მიიღო გლობალური მასშაბი, მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ რეგიონებში კვლავ დამაბუღობაა, რითაც ფერხდება ერთგულ-განმთავისუფლებელი მოძრაობა, როგორც ხეუნებულ რაიონებში, ისე მთლიანად საქართველოში. მიუხედავად შეფერხებისა, შეიძლება თამამად ითქვას, რომ ამ მზაკრული გეგმის შემუშავებულებმა საწადლეს ბოლომდე ვერ მიადგნენ. ამიტომ საჭირო გახდა ახალ-ახალი ხელოვნური, მაგრამ ქმედითი, ბარიერების შექმნა „შემოვადება“ ერთგულ მოძრაობაში. რასაც, როგორც ჩანს, დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს ცენტრი და „რედუქციები“ — ცდილობს მის გაშლას. ამაზე მეტყველებს ამ ბოლო დროს თვით ფელაქალაქში დატრიალებული დრამატული მოვლენები, რის ძალითაც კიდევ უფრო დაიძაბა ურთიერთობა ერთგულ გამათავისუფლებელი მოძრაობის ორ ფრთას შორის. პირველი ესაა განმარტებული ამბავი ბატონი ვეჯა აღამია-სთან დაკავშირებით, რასაც სინქრონულად მოჰყვა ერთგულ-დემოკრატიული და ერთგული დამოუკიდებლობის პარტიების შტაბ-ბინების დარბევა, ადრე თუკი ყველაფერს ე. წ. „მესამე ძალას“ ვაბრალდებდით, ახლა განხეთქილების აპოთეოზის ხანაში, სამწუხაროდ, ბრალდება წაკადი ერთმანეთის წინააღმდეგ წარიმართა, რასაც, გვიჭრებთ, „აქციის“ გამთამაშება გეგმაც ისახავდა მიზნად, რას მარად მოქმედი „დაუკავი და ბატონის“ უფრო მძლავრად ამოქმედება სწორედ ამ ვერაგული საშუალებით მიიღწევა და ნა-

წილობრივ ასრულეს კიდევ საწადელი. მაგრამ საქმეში ოდნავ ჩახედული პიროვნებისთვისაც კი ნათელია, რომ ხსენებული პარტიების შტაბ-ბინების დარბევის გადაბრალება „მრგვალი მაგიდას“ პოლიტიკური ორგანიზაციებისათვის უაზრობაა ერთი უბრალო მიზეზის გამო. დარბევის საბაბად აუცილებლად უნდა მიჩნეულიყო ვეჯა აღამიანე ტერორისტული თავდასხმა. შეიძლება ასეც გვეფიქრა, ამ ფაქტის შესახებ თვით „მრგვალ მაგიდას“ რომ არ გაეკეთებინა განცხადება ტელევიზიის საშუალებით. რაღა თქმა უნდა,

რომელთაც არჩევნებისწინა პერიოდში, ხელს აძლევდათ სწორედ ამ შენობაში მკვლელობის ფაქტი, რომელსაც კულს საიდანაც უნდათ იქიდან მოაბეჭდონ და, რაც მთავარია, ხალხს, ამაში არჩევლებს დაანახებდნენ, ნახეთ ერთმანეთს ზოცავენ და თქვენ როგორ დაგინდობენ. ახლც ის იქნება გასაკვირი, რომ ამ სატყუარზე ბევრი წამოგვოს, რითაც ხმების მნიშვნელოვან რაოდენობას დაკარგავენ ოპოზიციონერები, ამით კი ისევ კომუნისტური პარტიის წისკვილზე დისხმება წყალი, რაც გარანტი იქნება

ერთ მადანიაში გამოჩენილ თამბაქოს ნაწარმზე. სასურსათო მადანების თაროები პირწმინდათ „გაფხვილია“, ხოლო ბაზრებში კატსტროფულად იზრდება ფასები. ამას ზედ დავართო ღვინისა და არყის „გაჭირება“. ჩვენ ყველა საფუძველი გვაქვს ვიფიქროთ, რომ ოფიციალური ხელოვნურად, შეგნებულად ქმნის გაჭირვებას, რითაც თავის სასარგებლოდ იყენებს ჩვენი ხალხის გარკვეული ნაწილის პარადოქსულ დამოკიდებულებას ერთგული მოძრაობისადმი... ნებისმიერ ცივილიზებულ ქვეყანაში ეკონომიკის დაცემისა და გამართებისათვის ბრალი ედება მთავრობას, ხალხის ძალისხმევაც სწორედ მათგან არის ზოლზე მიმართული, რაც აუცილებლად მთავრობის გადადგომით მთავრდება. ჩვენთან კი, საოცარია, მაგრამ ფაქტია, კრიზისისათვის ბრალს ერთგულ მოძრაობას დებენ, თითქოს პარტიოტული შეგნების აღმავლობის დაწყებამდე ჩვენთვის უცხო ხილი იყო გრძელი რიგები და სიდუხჭირე, უწონლობით გაღიზიანებული ადამიანები ვეღარ არჩევდნენ მტყუანს და მართალს, მაღალიდან მაღალია, რივიდან რივიში სირბილით გაბეზრებულნი საყვიღურების სეტყვას მიმართავენ ერთგული მოძრაობისადმი, ის კი ვეღარ შეუმჩნევიათ, რომ ჩვენი „გამომკვები“ (მათი აზრით) „ღედა რუსეთი“ არანაკლებ დამშლეულია, რაც ათწლეულების მანძილზე მოქმედი მთავარი ეკონომიკური პოლიტიკის ლოგიკური შედეგია და არა ახლად ამოქმედებული დემოკრატიული და ერთგული ძალების ნამოქმედარი.

„ამაღლიშვილებისადმი“ მოწოდება, ხელი შეეშალა სამტრედიის აქციისათვის, ჩაიშალა შენობა-ნაგებობები არჩევნების ჩატარების საშუალება მივიღეთ. ჩუთუ არ ღირდა ოთხიოდე დღით მოძრაობის შეფერხება ამ მოწოდებად? ღირდა! მაგრამ ამის დანახვა და დაჭრება ბევრს არ სურს და თუ რატომ ამას მომავალი გვიჩვენებს.

„ზარანდის ბეზა“

ანუ როგორ აბრკობან ერთგულ მოძრაობას

ამის შემდეგ მტკიცება იმისა, რომ ჯერ გააკეთეს განცხადება, რითაც მთელ საქართველოს გააგებინეს სამარცხვინო ამბავი, მეორე დღეს კი მოაწყეს დარბევა, ულოცოებაა. — ისევ იქ, საიდანაც ერთმანეთს მიჯრით „გვიგზავნიან“ უსიამო „სიუარბილებს“, ისევ იქ, სადაც დღენიდავ ფიქრობენ საქართველოში ერთგული მოძრაობის აღმოფხვრასა და განადგურებაზე. როგორც ჩანს, ეს სველებიც ზარანდის გეგმის შემადგენელი ნაწილი იყო. რაღა თქმა უნდა, მოწინააღმდეგე შედეგმა ვერ დაიკმაყოფილა, მაგრამ სამოქალაქო დამაბუღობას ერთი ნაყოფიერი მარკვალა კიდევ შეემატა, რის გვირგვინადაც შეიძლება მივიჩნიოთ მახაბლის თურთმეტი ამ ბოლო დროს დატრიალებული სისხლიანი ისტორია. ნუთუ მართლა შეიძლება და ფიქრი იმაზე, რომ ამ ახლგაზრდებმა ერთმანეთი დახოცეს? ჩვენ ვფიქრობთ, რომ არა!

მათი არჩევნებში გამარჯვებისა, ხოლო ლახვარი ერთგული ძალების ზურგში. განმათავისუფლებელი მოძრაობის აღმავლობის პერიოდში ზემოთ მოხმობილი მზაკრული გეგმების გარდა, რაღა თქმა უნდა, კიდევ ბევრი შეიმუშავდა და გაგამოიყენეს, მათზე ლაპარაკი ახლა შორს წაგვიყვანდა, მაგრამ ერთი რამ აუცილებლად უნდა გვახსოვდეს ზარანდის ფაქტისა ათწლეულები, წინ კიდევ მრავალი დაბრკობაა, თუ პროვოკაცია გველის, ამიტომ გავფრთხილდეთ, ადვილად ნუ წამოვგებთ მტრის ანგუსზე, ეშვას გულის გასახარად და საქართველოს საზიაროდ ნუ მივმართავთ ჩვენს ენერჯას.

ბოლშევიკური სახელმწიფო

თავის ისტორიის მანძილზე არასოდეს ყოფილა ეკონომიკურად განვითარებული, მაგრამ ამ ბოლო დროს თვით პირველი მოხმარების საგნების ერთმანეთის მიყოლებით გაჭრებამ, შეიძლება ითქვას, არახელ დონეს მიადგია. შექმნილია მწვავე დეფიციტი ბენზინზე, ბოლო არ უჩანს რიგებს ზოგი-

საქართველოს სოფ. დილის ყრილობის გადაწყვეტილება

საქართველოს სოფ. დილის ყრილობის გადაწყვეტილებაზე, რომელიც ალბათ მეტ-ნაკლებად ბოლოს მოუღებს იმ კანონებს, რომლის სახელითაც დღეს გვებრძვიან. ჩვენ არ გვაწყობს ამ არჩევნების ჩაშლა და აქტიურად უნდა ვიბრძოლოთ ერთი ცისტრნაც კი არ ერია გაჩერებულ ეშელონებში.

გელა ნატოშვილი, იური ზარანდი

„ამაღლიშვილებისადმი“ მოწოდება, ხელი შეეშალა სამტრედიის აქციისათვის, ჩაიშალა შენობა-ნაგებობები არჩევნების ჩატარების საშუალება მივიღეთ. ჩუთუ არ ღირდა ოთხიოდე დღით მოძრაობის შეფერხება ამ მოწოდებად? ღირდა! მაგრამ ამის დანახვა და დაჭრება ბევრს არ სურს და თუ რატომ ამას მომავალი გვიჩვენებს.

ყველასათვის ცნობილია, რომ

სოფელი დილში ერთ დროს უკიდურესო მამულეების პარტიის იყო და თბილისის მასშტაბზე მთავარ არტერიას წარმოადგენდა. სამდვილი სოფელი გახლდათ, რადგან ჰქონდა მიწა და ჰყავდა გლეხები, მაგრამ განდა უთავო, ყოველად გაუაზრებელი, მადის ინტერესებიდან გამომდინარე დადგენილებები და მითითებები და კანონის სახელით დაიწყო სოფლის გაყიდვა, გასხვისება და დარბევა. კანონის სახელით გაყენდა დილის მიწებზე ქალაქის საცხოვრებელი მასივები, სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი, თავისი სასწავლო-საცდელი ნაკვეთებით, ქალაქისათვის ორი უზარმაზარი სასაფლაო და სხვა უამრავი დაწესებულება და ორგანიზაცია, რომლებიც შიგ სოფელში გაბატონდნენ, ბოლოს იგივე კანონიერი დადგენილებებით გაიშინა სოფლის მიწების უკანასკნელი მარაგი, უნაშაოდ გაიყვით ორად და ერთ ნაწილზე დაიწყო ქალაქისათვის საცხოვრებელი რაიონის „დიდი დილის“ მშენებლობა, ხოლო მეორეზე ქალაქისათვის აგარაკების, ე. წ. კოლექტიური მეზღეობის მშენებლობა. თვითდაიკვლად „დიდი დილის“ მშენებლობისათვის ქალაქში საოფელს მოსთხოვა 150 ჰა, 100 ჰა სადღეს იყო, მაგრამ ცოტა ხნის შემდეგ ყველას დაუკითხავად 150-ს შუაში ჩაემატა ნოლი და გადაიქცა 1050 ჰექტარად და ამ ერთი შეხედვით მარტივმა ჩანაბრებამ დასაბამი მისცა შიგ თბილისში ქუთაისის ტოლი ქალაქის მშენებლობას, გაუთვალისწინებლად საზოგადოებრივი აზრისა.

საინფორმაციო საშუალებებს!

მელი კაცი, აუტანლად მძიმე დემოგრაფიულ პირობებში, რომელიც 30 წელზე მეტია საკარმიდამო მიწაც არ ღირსებია, მეტად მკიდრად დასახლებული და ფაქტიურად ქალაქელებისათვის განწირული. მერე, როდესაც სოფელმა უკანასკნელად გაიბრძოლა და მოითხოვა თავისი მიწებიდან ის, რაც ჯერ არ იყო ქალაქისაგან ათვისებული, იბრძოლა და დაამტკიცა, რომ ეს იყო ბარბაროსული კანონების და დადგენილებების შედეგი, ყველამ ერთად წაიშინა თავი ხელი, ვინც ამ დადგენილებებით დიდი გულით მოქმედებდა, და ყველამ აღიარა მათი გამანადგურებელი ბოროტება და დანაშაული, თუმცა სხვადასხვა გზით მართვით გააფრთხილდნენ იბრძოდნენ თითოეული გოჭი მიწისათვის. აი, როგორი სამართლიანი კანონები და დადგენილებები არსებობს, ბატონებო! სოფელმა დიდი და მძიმე ბრძოლით დაიბრუნა მიწის გარკვეული ნაწილი და მის უკანასკნელ იმედს სურს მეთვალყურედ ისეთი ხალხი მიუჩინოს, ვინც იბრძოდა ამ მიწების დაბრუნებაზე და ავტორიტად არავის დაუთმობს და არა ისინი, ვინც ჰყვოდა და ანიავებდა მას. ამიტომ მიმდინარე წლის 17 სექტემბერს სოფელ დილში ჩატარდა სოფლის ყრილობა, ყრილობამ ხმების აბსოლუტური უმრავლესობით გადაიჩინა სოფლის საბჭოს თავმჯდომარე დ. გიგელიშვილი და მეურნეობის დირექტორი გ. თეთრაშვილი და ასევე ერისმად აირჩია ახალი თავმჯდომარე ნ. ლასურაშვილი და მეურნეობის დირექტორი ი. ხოსიტაშვილი. ყრილობის გადაწყვეტილებას ხელისმწიფრით ეთანხმებან სასოფლო საქმის დაუტრატებ

საშუალებებს!

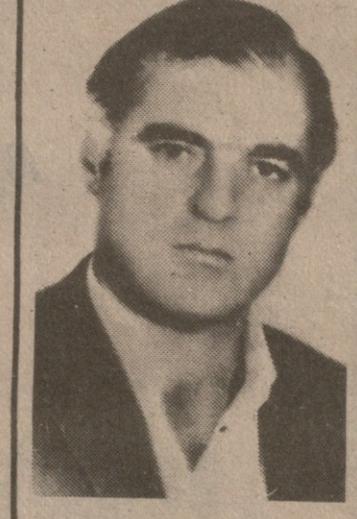
(75-დან 54) და მოსახლეობის 2500 კაცი. ყრილობის მიერ არჩეულები ღირსეულები არიან, მაგრამ ზუსტად ეს არ აწყობთ დილის მიწებზე თვალდადგმულებს და ამიტომ გვიმართავენ ბინძურ ომს. იმავე კანონების საშუალებით გველაგებინა, რომ სოფელს, მის ყრილობას, მოსახლეობის ხელმოწერებს საერთოდ არ ჰქონია აზრი და უფლება სოფლის ბედი გადაწყვიტონ, რომ ეს უფლება მაინც დამაინც იმ დეპუტატებს და იმ მეურნეობის 100 მუშაკს აქვთ, რომლებიც გაუტყუდმართებელი ინტერესების ქვეშ არიან მოქცეულნი. მეურნეობის თანამშრომლების რიცხვი სოფლის მოსახლეობის 2%-მდეა და გამოდის, რომ მთელმა სოფელმა თავისი მიწის ბედობაში უნდა დაუქვემდებაროს იმ უმცირესობას, რომელსაც სხვადასხვა გზებით იოლად მართავს რაიონის ხელმძღვანელობა. თავდაც კარად უწყის, დღეს ჩვენი მოწინააღმდეგე ხელ სოროში შეიქრება და იქიდან დაიწყებს თავის მართლებას და სხვაზე გადაბრალელებას, მაგრამ ეს არ არის მთავარი, მთავარია დღეს როგორმე თავისი გაინდობნენ, ამაში კი სოფლის გადაწყვეტილება აშკარად ხელს უშლით. მიმდინარე წლის 17 სექტემბერიდან დღემდე სოფელ დილში მიმდინარეობს საპროტესტო აქცია, პიკეტირებულია სასოფლო საბჭო და მეურნეობის დირექციის შენობები, პიკეტი არ მოიხსენება მანამ, სანამ არ აღსრულდება ხალხის ხმა.

საქართველოს სოფ. დილის ყრილობის გადაწყვეტილება

2. მცნეთის რაიონის ხელმძღვანელობის ჩვენ უკვე რამდენიმეჯერ მივეცი წინადადება, თუ მათ რაიმე პრეტენზია ჰქონდათ ჩვენს მიერ ჩატარებულ ყრილობაზე, რომელსაც თავდაც ესწრებოდნენ, მაშინ მოეწვიათ ახალი ყრილობა დეპუტატებთან ერთად. ორჯერ დაითქვა ვადაც: 26 სექტემბერი და 7 ოქტომბერი, მაგრამ ახალი ყრილობა არ შეესდგა, რადგან ისინი დარწმუნებულნი იყვნენ, რომ ახალი ყრილობის მოთხოვნა დამთხოვრად უკვე ჩატარებულს და ეს კი მათ ინტერესებს არ შეესაბამება, ამიტომ მოვითხოვეთ ძალაში დარჩენს უკვე ჩატარებული 17 სექტემბრის ყრილობის გადაწყვეტილება. 3. ახლოვდება უზენაესი საბჭოს არჩევნები, რომელიც ალბათ მეტ-ნაკლებად ბოლოს მოუღებს იმ კანონებს, რომლის სახელითაც დღეს გვებრძვიან. ჩვენ არ გვაწყობს ამ არჩევნების ჩაშლა და აქტიურად უნდა ვიბრძოლოთ ერთი ცისტრნაც კი არ ერია გაჩერებულ ეშელონებში.

საპარტიო მუშაობის სახალხო ფრონტი ღვა მშუხარებით

იუწყებავ, რომ ბარდინცვა-ლა სახალხო ფრონტის აპტირე ვაჰრი

საპარტიო მუშაობის სახალხო ფრონტი ღვა მშუხარებით იუწყებავ, რომ ბარდინცვა-ლა სახალხო ფრონტის აპტირე ვაჰრი

თქვენ უკვე გაყოფილი
რწინი გახეთი?

დიდი მადლობა
ნდობისათვის!

საქართველო

გარდაუხატ
იგი თქვენი

ერთგული
მრჩეველი იქნება